

Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

30. november 2022*

Institutsiooniline õigus – EMSK liige – EMSK 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetlus – Parlamendi resolutsioon, millega hageja tunnistati psühholoogilise ahistamise toimepanijaks – Tühistamishagi – Vaidlustamatu akt – Vastuvõetamatus – Kahju hüvitamise hagi – Isikuandmete kaitse – Süütuse presumpatsioon – Konfidentsiaalsuskohustus – Hea halduse põhimõte – Proportsionaalsus – Isikutele õigusi andva õigusnormi piisavalt selge rikkumine

Kohtuasjas T-401/21,

KN, esindajad: advokaadid M. Casado García-Hirschfeld ja M. Aboudi,

hageja,

versus

Euroopa Parlament, esindajad: R. Crowe, C. Burgos ja M. Allik,

kostja,

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus),

nõupidamiste ajal koosseisus: president M. van der Woude, kohtunikud J. Svenningsen (ettekandja), C. Mac Eochaidh, T. Pynnä ja J. Laitenberger,

kohtusekretär: ametnik L. Ramette,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades 14. septembri 2022. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

otsuse

- 1 Hageja KN palub oma hagis esiteks ELTL artikli 263 alusel tühistada Euroopa Parlamendi 28. aprilli 2021. aasta otsuse (EL, Euratom) 2021/1552 Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee

* Kohtumenetluse keel: prantsuse.

(ELT 2021, L 340, lk 140; edaspidi „vaidlustatud otsus“), ja Euroopa Parlamendi 29. aprilli 2021. aasta resolutsiooni (EL) 2021/1553 tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2019. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2021, L 340, lk 141; edaspidi „vaidlustatud resolutsioon“) (edaspidi koos vaidlustatud otsusega „vaidlustatud aktid“), ning teiseks ELTL artikli 268 alusel mõista välja hüvitise kahju eest, mis talle vaidlustatud aktidega on väidetavalt tekitatud.

Vaidluse taust

- 2 Hageja on Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (EMSK) liige. Ta oli 2013. aasta aprillist kuni 2020. aasta oktoobrini EMSKs tööandjaid esindava rühma (edaspidi „I rühm“) esimees.
- 3 Euroopa Pettustevastane Amet (OLAF), olles saanud teada väidetest hageja käitumise kohta teiste EMSK liikmete ja EMSK töötajatega, algatas 6. detsembril 2018 tema suhtes juurdluse.
- 4 OLAF teavitas 16. jaanuari 2020. aasta kirjas hagejat juurdluse lõpetamisest ning lõpparuande (edaspidi „OLAFi aruanne“) edastamisest Belgia föderaalsetele prokuratuurile ja EMSK presidendile. OLAF jõudis muu hulgas järeldusele, et hageja oli ahistanud kahte EMSK töötajat, ning soovitas EMSK-l esiteks kaaluda EMSK liikmete käitumisjuhendi artikli 8 kohase menetluse algatamist ja võtta „kõik vajalikud meetmed, vältimaks töökohal uusi [hageja]poolseid ahistamisjuhtumeid“, ning teiseks Belgia föderaalsetel prokuratuuril alustada hageja suhtes kriminaalmenetlust, kuna OLAFi aruandes tuvastatud faktilistel asjaoludel võib olla täidetud Belgia karistusseadustiku artiklis 442 *bis* nimetatud kuriteo koosseis.
- 5 Euroopa Parlamendi 13. mai 2020. aasta otsusega (EL) 2020/1984 Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2020, L 417, lk 469), lükkas Euroopa Parlament edasi otsuse tegemise heakskiidu andmise kohta EMSK peasekretäri tegevusele EMSK 2018. aasta eelarve täitmisel.
- 6 Järgmisel päeval võttis parlament vastu resolutsiooni (EL) 2020/1985 tähelepanekutega, mis on Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmist käsitleva otsuse lahutamatu osa, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2020, L 417, lk 470). Resolutsiooni punktis 6 on sisuliselt märgitud, et parlament ootab, et EMSK teavitaks teda meetmetest, mis on võetud OLAFi aruande järgimiseks.
- 7 EMSK juhatus võttis 9. juunil 2020 mitu meetet OLAFi soovitude järgimiseks. Eelkõige palus EMSK esiteks hagejal tagasi astuda I rühma esimehe ametikohalt ja loobuda kandideerimisest EMSK eestseisusesse ning teiseks vabastas ta hageja personalijuhtimise ja -halduse ülesannete täitmisest.
- 8 EMSK president teavitas 7. juuli 2020. aasta kirjas parlamenti meetmetest, mille EMSK juhatus 9. juunil 2020 võttis.
- 9 Auditorat du travail de Bruxelles'i (Brüsseli tööalaste süütegude prokurör, Belgia) taotlusel võttis EMSK täiskogu 15. juuli 2020. aasta otsusega hagejalt puutumatus. Seejärel otsustas EMSK täiskogu 28. juuli 2020. aasta otsusega, et EMSK astub tsiviilhagejana tribunal correctionnel de Bruxelles'is (Brüsseli kriminaalkohus, Belgia) hageja suhtes alustatud menetlusse.

- 10 Euroopa Parlamendi 20. oktoobri 2020. aasta otsusega (EL) 2020/2046 Euroopa Liidu 2018. aasta üldeelarve täitmisele heakskiidu andmise kohta, VI jagu – Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee (ELT 2020, L 420, lk 16), ei andnud parlament lõpuks heakskiitu EMSK peasekretäri tegevusele EMSK 2018. aasta eelarve täitmisel. Selles resolutsioonis väljendas parlament eelkõige muret seoses meetmetega, mida EMSK on OLAFi aruande järgimiseks võtnud.
- 11 Parlamendi eelarvekontrollikomisjon (edaspidi „eelarvekontrollikomisjon“) esitas 25. märtsil 2021 EMSK 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames aruande, milles ta soovitas anda heakskiidu EMSK peasekretäri tegevusele.
- 12 Parlament võttis 28. aprillil 2021 vastu vaidlustatud otsuse, millega ta otsustas anda heakskiidu EMSK peasekretäri tegevusele selle organi 2019. aasta eelarve täitmisel.
- 13 Järgmisel päeval võttis parlament vastu vaidlustatud resolutsiooni, mis on sõnastatud järgmiselt:

„2018. aastal eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keeldumine, huvide konflikt, ahistamine, rikkumisest teatamine

[Parlament]

66. tuletab meelde, et mitu töötajat on komitee toonase I rühma esimehe tõttu pidanud pikka aega taluma psühholoogilist ahistamist; peab kahetsusväärseks, et kuna asjaomase liikme puhul oli tegemist kõrgema ametnikuga, ei suudetud komitee ahistamisvastaste meetmetega seda juhtumit varem lahendada ja heastada; [...] mõistab hukka asjaolu, et komiteel läks nii kaua aega vajalike meetmete võtmisega komitee kodukorra ja käitumisjuhendi kohandamiseks, et tulevikus sellist olukorda vältida; [...]

68. juhib tähelepanu asjaolule, et komitee suutmatus selle juhtumi puhul on põhjustanud avaliku sektori eelarves suuri kulutusi (õigusabikulud, haiguslehed, ohvrikaitse, vähenenud tulemuslikkus, juhatuse ja teiste organite koosolekud jne); on seisukohal, et seetõttu on see ka vastutuse, eelarvekontrolli ning liidu institutsioonide, organite, asutuste ja ametite inimressursside hea juhtimise seisukohast murettekitav küsimus; [...]

69. peab asjakohaseks meelde tuletada, et Euroopa Parlament keeldus andmast heakskiitu komitee peasekretäri tegevusele 2018. aasta eelarve täitmisel, põhjendades seda muu hulgas hoolsuskohustuse jämeda rikkumisega ning administratsiooni tegevusetusega, mis tõi kaasa finantstagajärgi; tuletab komisjonile meelde, et eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keeldumine on tõsine küsimus, mis nõuab viivitamatut tegutsemist; peab äärmiselt kahetsusväärseks, et tollane personali- ja finantsküsimuste direktor, praegune peasekretär ei võtnud otsustavaid meetmeid, eelkõige ennetus- ja heastamise meetmeid enne, kui 2018. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmisest keelduti;

70. märgib, et 2018. aasta ja osalt 2019. aasta eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluste ajal ei andnud peasekretär Euroopa Parlamendi eelarvekontrollikomisjonile piisavat, läbipaistvat ja usaldusväärset teavet, [...]

75. [...] väljendab muret selle pärast, et see sama liige, kes leiti olevat süüdi ahistamises, tegutses pärast OLAFi soovitusel juhatuses aktiivselt edasi ja tal õnnestus liikmete uue käitumisjuhendi vastuvõtmist pidurdada; [...]

80. [...] tunneb aga tõsist muret asjaolu pärast, et nõukogu andis väärteo toimepanijale komitee liikmena uued volitused ning et ohvrid ja rikkumisest teatajad võivad kogeda tema või teda komitees toetavate isikute kättemaksu; rõhutab, et see isik ei tunnista ega kahetse oma väärteguisid, mis näitab, et tal puudub täielikult eneseanalüüs ja austus asjaomaste ohvrite vastu; [...]

83. märgib, et 15.–16. juulil 2020. aastal toimunud komitee täiskogu istungil kinnitati juhatus 9. juuni 2020. aasta otsus komitee osalemisest tsiviilhagejana menetluses, mille Brüsseli tööinspektor-uurija algatab Brüsseli kriminaalkohtus; märgib, et Brüsseli tööinspektor-uurijat on teavitatud asjaomaselt liikmelt puutumatus eest ära võtmisest, kuid menetluse kohta ei ole siiani rohkem teavet saadud; [...].“

Poolte nõuded

14 Hageja palub Üldkohtul:

- tühistada vaidlustatud otsus ja vaidlustatud resolutsioon;
- mõista parlamendilt mittevahalise kahju eest välja hüvitis 100 000 eurot;
- mõista kohtukulud välja parlamendilt.

15 Parlament palub Üldkohtul:

- jätta tühistamishagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- jätta kahju hüvitamise hagi vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata või teise võimalusena põhjendamatus tõttu rahuldamata;
- mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

16 Parlament väidab ilma Üldkohtu kodukorra artikli 130 alusel ametlikult vastuvõetamatuse vastuväidet esitamata, et tühistamis- ja kahju hüvitamise nõuded on vastuvõetamatud.

Tühistamisnõuete vastuvõetavus

17 Parlament väidab esiteks, et vaidlustatud aktid, mille ainus adressaat on EMSK, ei ole mõeldud tekitama siduvaid õiguslikke tagajärgi, mis muudavad kolmandate isikute õiguslikku olukorda. Teiseks väidab ta, et vaidlustatud aktid ei puuduta hagejat otseselt ega isiklikult, mistõttu ei ole tal õigust nende aktide peale hagi esitada.

18 Hageja vaidleb neile argumentidele vastu ja väidab sisuliselt, et vaidlustatud aktid kahjustavad teda osas, milles need puudutavad väidetavat ahistamist. Ta märgib sellega seoses, et võttes arvesse aktide avaldamist, mõjutavad need otseselt tema mainet ja väärrikust, identifitseerides teda sarnaselt nende aktide adressaadiga.

- 19 Kõigepealt tuleb nentida, et kuna vaidlustatud resolutsioon sisaldab tähelepanekuid, mis on vaidlustatud otsuse lahutamatu osa, tuleb vaidlustatud aktide peale esitatud tühistamisnõuete vastuvõetavust analüüsida koos.
- 20 Sellega seoses olgu märgitud, et hageja ei nõua vaidlustatud aktide tühistamist osas, milles parlament andis heakskiidu EMSK peasekretäri tegevusele selle organi 2019. aasta eelarve täitmisel, vaid üksnes osas, milles ta on vaidlustatud resolutsioonis identifitseeritud või vähemalt identifitseeritav psühholoogilise ahistamise toimepanijana.
- 21 Teisisõnu taotleb hageja vaidlustatud aktide tühistamist üksnes osas, milles talle viitavad teatavad vaidlustatud resolutsioonis sisalduvad tähelepanekud, mis on vaidlustatud otsuse lahutamatu osa, seadmata kahtluse alla selle otsuse regulatiivosa, millega parlament andis EMSK-le heakskiidu.
- 22 Selles suhtes tuleb meenutada, et väljakujunenud kohtupraktikast tuleneb, et sõltumata akti aluseks olevatest põhjendustest võib üksnes akti regulatiivosa tekitada õiguslikke tagajärgi ning järelikult olla isikut kahjustav. Seevastu ei saa põhjendustes esinevad hinnangud kui sellised olla tühistamishagi esemeks ning need on allutatud liidu kohtu teostatavale õiguspärasuse kontrollile üksnes siis, kui need kujutavad endast huve kahjustava akti põhjendustena selle akti regulatiivosa vajalikku alust (vt selle kohta 17. septembri 1992. aasta kohtuotsus NBV ja NVB vs. komisjon, T-138/89, EU:T:1992:95, punkt 31, ning 1. veebruari 2012. aasta kohtuotsus Région wallonne vs. komisjon, T-237/09, EU:T:2012:38, punkt 45).
- 23 Käesoleval juhul ei kujuta vaidlustatud resolutsioonis sisalduvad tähelepanekud, mis puudutavad hagejat, endast vaidlustatud akti regulatiivosa vajalikku alust. Sõltumata vaidlustatud resolutsiooni osast, mis võimaldab identifitseerida hageja psühholoogilise ahistamise toimepanijana, otsustas parlament anda heakskiidu EMSK peasekretäri tegevusele selle organi 2019. aasta eelarve täitmisel.
- 24 Järelikult ei saa iseenesest selle peale, et talle on vaidlustatud resolutsioonis viidatud kui psühholoogilise ahistamise toimepanijale, hageja Üldkohtule tühistamishagi esitada ning igal juhul ei saa liidu kohus selle üle õiguspärasuse kontrolli teostada, kui seda ei ole võimalik seostada vaidlustatud otsuse regulatiivosaga.
- 25 Hageja argument, et teda puudutav vaidlustatud resolutsiooni osa kahjustab teda, ei lükka seda järeldust ümber. Nimelt ei ole hagejalt võetud ära õigust pöörduda kohtusse, kuna ELTL artiklis 268 ja artikli 340 teises lõigus ette nähtud lepinguvälise vastutuse hagi saab esitada juhul, kui parlamendi asjaomane käitumine võib kaasa tuua liidu vastutuse (vt selle kohta 12. septembri 2006. aasta kohtuotsus Reynolds Tobacco jt vs. komisjon, C-131/03 P, EU:C:2006:541, punkt 82).
- 26 Selles küsimuses tuleb märkida, et osas, milles kahju hüvitamise nõude ja tühistamisnõude esemed kokku langevad, ei võta tühistamisnõude läbi vaatamata jätmise vastuvõetamatuse tõttu, kuna puudub hageja poolt vaidlustatav akt, liidu kohtult võimalust viidata vajaduse korral väidetele ja argumentidele, mis on esitatud tühistamisnõude põhjendamiseks, selleks et hinnata parlamendile ette heidetud tegevuse õiguspärasust kahju hüvitamise nõude raames (vt selle kohta 9. detsembri 2010. aasta kohtuotsus komisjon vs. Strack, T-526/08 P, EU:T:2010:506, punkt 50 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 27 Eeltoodut arvestades tuleb tühistamisnõuded jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.

Kahju hüvitamise nõuete vastuvõetavus

- 28 Mõõndes, et kahju hüvitamise nõue oleks olnud vastuvõetav, kui hageja ei oleks samuti nõudnud vaidlustatud aktide tühistamist, väidab parlament siiski, et kahju hüvitamise nõuded tuleb käesolevas asjas jätta vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata, kuna kohtupraktika kohaselt tuleb varalise või mittevaralise kahju hüvitamise nõuded jätta rahuldamata, kui need on tihedalt seotud tühistamisnõuetega, mis ise jäeti põhjendamata tõttu rahuldamata või vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata.
- 29 Avaliku teenistuse valdkonnas välja kujunenud kohtupraktikast tuleneb tõesti, et kui kahju hüvitamise nõudel on otsene seos tühistamisnõudega, nagu on käesolevas asjas, siis toob tühistamisnõude vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata jätmise või põhjendamata tõttu rahuldamata jätmise kaasa ka kahju hüvitamise nõude läbi vaatamata või rahuldamata jätmise (vt selle kohta 6. märtsi 2001. aasta kohtuotsus *Connolly vs. komisjon*, C-274/99 P, EU:C:2001:127, punkt 129, ja 30. septembri 2003. aasta kohtuotsus *Martínez Valls vs. parlament*, T-214/02, EU:T:2003:254, punkt 43).
- 30 Mis aga puudutab konkreetselt akti tühistamise nõude vastuvõetamatust, siis see kohtupraktika on välja kujunenud kohtuasjades, milles hagejad kas jätsid tühistamishagiga vaidlustamata aktid, mis olid neile väidetavalt tekitatud kahju põhjuseks, või olid seda teinud hilinenult (8. novembri 2018. aasta kohtuotsus *Cocchi ja Falcione vs. komisjon*, T-724/16 P, ei avaldata, EU:T:2018:759, punkt 82). Kuna selle kohtupraktika eesmärk on vältida õiguskaitsevahenditest kõrvalehoidumist, siis on see seega kohaldatav vaid juhul, kui väidetav kahju tuleneb üksnes jõustunud aktist, mille peale huvitatud isik oleks saanud esitada tühistamishagi (vt selle kohta 4. mai 2005. aasta kohtumäärus *Holcim (France) vs. komisjon*, T-86/03, EU:T:2005:157, punkt 50).
- 31 Käesoleval juhul piisab seega parlamendi esitatud vastuvõetamatuse vastuväite tagasilükkamiseks sellest, kui märkida, et tühistamisnõuded jäeti vastuvõetamatuse tõttu läbi vaatamata vaidlustatava akti puudumise tõttu, mitte seetõttu, et hageja ei vaidlustanud seda akti või tegi seda hilinenult.
- 32 Neil asjaoludel on kahju hüvitamise nõuded vastuvõetavad.

Kahju hüvitamise nõuete põhjendus

- 33 Liidu lepinguvälise vastutuse tekkimine ETL artikli 340 teise lõigu tähenduses eeldab, et samal ajal on täidetud kolm tingimust: liidu institutsioonile etteheidetava tegevuse õigusvastasus, kahju tegelik tekkimine ning põhjuslik seos institutsiooni tegevuse ja viidatud kahju vahel (vt selle kohta 16. detsembri 2020. aasta kohtuotsus *nõukogu jt vs. K. Chrysostomides & Co. jt*, C-597/18 P, C-598/18 P, C-603/18 P ja C-604/18 P, EU:C:2020:1028, punkt 79).
- 34 Kui üks neist tingimustest ei ole täidetud, tuleb hagi tervikuna jätta rahuldamata, ilma et oleks vaja analüüsida liidu lepinguvälise vastutuse teisi tingimusi (vt 25. veebruari 2021. aasta kohtuotsus *Dyson vs. komisjon*, C-615/19 P, EU:C:2021:133, punkt 42 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 35 Selleks et tõendada, et parlament tegutses õigusvastaselt, esitab hageja käesolevas asjas neli etteheidet, mis puudutavad nende õigusnormide rikkumist, mis annavad üksikisikutele järgmisi õigusi: esiteks õigus isikuandmete kaitsele, teiseks süütuse presumptsiooni põhimõte, kolmandaks OLAFi juurdluste konfidentsiaalsuse põhimõte ning neljandaks õigus heale haldusele ja proportsionaalsuse põhimõte.

Esimene etteheide, et on rikutud õigust isikuandmete kaitsele

- 36 Hageja väidab, et teda puudutavate isikuandmete avaldamine vaidlustatud resolutsioonis ei kujuta endast seaduslikku töötlemist Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määruse (EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT 2018, L 295, lk 39), artikli 5 tähenduses.
- 37 Eelkõige väidab ta, et tema isikuandmete töötlemine ei olnud vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks selle määruse artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses, kuna OLAF järeldas oma aruandes, et hageja käitumisel ei olnud mingit finantsmõju liidu eelarvele. Järelikult ei ole teda puudutava teabe avaldamine vajalik, et teha otsus, millega antakse heakskiit seoses EMSK eelarve täitmisega.
- 38 Parlament vaidleb neile argumentidele vastu.
- 39 Määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punkti a kohaselt on isikuandmete töötlemine seaduslik, kui ja kuivõrd see on vajalik avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks või liidu institutsiooni või organi avaliku võimu teostamiseks.
- 40 Siinkohal olgu meenutatud, et ELL artikli 14 kohaselt täidab parlament koos Euroopa Liidu Nõukoguga seadusandja ja eelarve kinnitaja ülesandeid ning vastavalt aluslepingutes ette nähtud tingimustele poliitilise kontrolli ja konsulteerimise funktsiooni. ELTL artiklis 319 ette nähtud avaliku sektori vahendite kasutamise demokraatliku kontrolli raames on parlamendil ulatuslik kaalutusõigus seoses tähelepanekutega, mille ta sõnastab selle kohta, kuidas liidu institutsioonid ja asutused on neid puudutava eelarveosa täitnud.
- 41 Lisaks on institutsioonidel teatav kaalutusruum selle kindlaksmääramisel, mil määral võib isikuandmete töötlemine olla vajalik ametiasutustele usaldatud ülesannete täitmiseks (vt selle kohta 20. juuli 2016. aasta kohtuotsus Oikonomopoulos vs. komisjon, T-483/13, EU:T:2016:421, punkt 57 (ei avaldata) ja seal viidatud kohtupraktika).
- 42 Seega tuleb hageja argumentide kohaselt kontrollida, kas parlament ei ületanud oma kaalutusruumi piire, kui ta leidis, et hageja isikuandmete töötlemine oli vajalik tema avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks, milleks on kontrollida eelarve täitmist EMSK poolt 2019. aastal.
- 43 Käesoleval juhul tuleb esiteks meelde tuletada, et parlament keeldus 2018. aasta eelarve täitmise kontrollimisel EMSK-le heakskiidu andmisest eelkõige seetõttu, et ta leidis, et meetmed, mida see organ võttis OLAFi aruande järgimiseks ja tulevikus seda liiki olukorra kordumise vältimiseks, on sisuliselt ebapiisavad.
- 44 Vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu 18. juuli 2018. aasta määruse (EL, Euratom) 2018/1046, mis käsitleb liidu üldeelarve suhtes kohaldatavaid finantsreegleid ja millega muudetakse määrusi (EL) nr 1296/2013, (EL) nr 1301/2013, (EL) nr 1303/2013, (EL) nr 1304/2013, (EL) nr 1309/2013, (EL) nr 1316/2013, (EL) nr 223/2014 ja (EL) nr 283/2014 ja otsust nr 541/2014/EL ning tunnistatakse kehtetuks määrus (EL, Euratom) nr 966/2012 (ELT 2018, L 193, lk 1), artikli 262 lõikele 2 on parlamendi ülesanne tagada järelevalve meetmete üle, mida heakskiidu saaja on võtnud selleks, et rakendada heakiitmist puudutava otsusega kaasnevaid tähelepanekuid.

- 45 Kuna parlament leidis käesolevas asjas, et meetmed, mida EMSK võttis 2018. aasta eelarvet puudutavate tähelepanekute rakendamiseks, olid sisuliselt ebapiisavad, näib hageja isikuandmete töötlemine vajalik, et täita EMSK 2019. aasta eelarve täitmise kontrolli ülesannet.
- 46 Teiseks võimaldab parlamendi tuvastatud kõrvalekalletest tulenevate finantstagajärgede raskus samuti tõendada, et selliste isikuandmete töötlemine on vajalik.
- 47 Nimelt arvestades asjaolu, et hagejale omistatud psühholoogilise ahistamise tõttu ilmnesid EMSKs tõsised kõrvalekalded, mis seisnesid kulutustes, mida oleks saanud vältida ja mida sellele organile heidetakse ette vaidlustatud resolutsiooni punktis 68, millele on viidatud eespool punktis 13, pidi parlament sellele tähelepanu juhtima.
- 48 Seega, võttes arvesse selle käitumise kordumise ohtu ja selle mõju personalijuhtimise heale tavale, näib hageja isikuandmete töötlemine vajalik, et saavutada vaidlustatud resolutsiooni põhjenduses A nimetatud eesmärk, milleks on sisuliselt tugevdada liidu institutsioonide demokraatlikku legitiimsust, edendades muu hulgas personalijuhtimise head tava.
- 49 Kolmandaks, kui eeldada, et hageja leiab, et vaidlustatud resolutsiooni avaldamine kujutab endast tema isikuandmete töötlemist, mis on vastuolus määruse 2018/1725 artikliga 5, siis olgu märgitud, et määruse 2018/1046 artikli 37 lõikes 1 on sätestatud, et „[e]elarve [...] raamatupidamise aastaaruanne esitatakse kooskõlas läbipaistvuse põhimõttega“.
- 50 Sellega seoses on otsustatud, et ELTL artiklis 15 sätestatud läbipaistvuse põhimõte võimaldab tagada kodanike suurema osalemise otsustamisprotsessis ja haldusasutuste suurema legitiimsuse, tulemuslikkuse ja vastutuse kodanike ees (9. novembri 2010. aasta kohtuotsus Volker und Markus Schecke ja Eifert, C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 68). Lisaks väljendab see säte maksumaksjatel ja avalikkusel tervikuna demokraatlikus ühiskonnas olevat õigust olla informeeritud avaliku sektori tulude kasutamisest, eelkõige personalikulude valdkonnas. Selline teave aitab kaasa avalikule diskussioonile üldist huvi pakkuvates küsimustes ja teenib seega avalikke huve (vt selle kohta 20. mai 2003. aasta kohtuotsus Österreichischer Rundfunk jt, C-465/00, C-138/01 ja C-139/01, EU:C:2003:294, punkt 85).
- 51 Seega on vaidlustatud aktide avaldamise eesmärk eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames tugevdada avalikku kontrolli eelarve täitmise üle ja aidata kaasa avaliku sektori vahendite nõuetekohasele kasutamisele liidu administratsiooni poolt (vt analoogia alusel 9. novembri 2010. aasta kohtuotsus Volker und Markus Schecke ja Eifert, C-92/09 ja C-93/09, EU:C:2010:662, punkt 69 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 52 Sellest järeldub, et vaidlustatud resolutsiooni avaldamine oli vajalik parlamendi avalikes huvides oleva ülesande täitmiseks.
- 53 Kõigest eeltoodust tuleneb, et parlament ei ületanud oma kaalutusõiguse piire, kui ta leidis, et hageja isikuandmeid on vaja töödelda, et täita oma ülesannet, milleks on kontroll EMSK poolt eelarve täitmise üle. Hageja isikuandmete töötlemine on seega määruse 2018/1725 artikli 5 lõike 1 punkti a tähenduses seaduslik.
- 54 Seda järeldust ei lükka ümber hageja argument, et OLAF märkis oma aruandes, et talle omistatavatel asjaoludel ei olnud mingit finantsmõju.

- 55 Vaidlustatud resolutsioon võeti nimelt vastu EMSK eelarve täitmise kontrolli raames ning selle eesmärk ei ole seega kontrollida või otsustada hageja käitumise üle.
- 56 Vaidlustatud resolutsiooni eesmärk on üksnes anda hinnang sellele, kuidas EMSK oma eelarvet täitis, ning esitada tähelepanekuid kulutuste tegemise kohta tulevikus. Sellega seoses on parlament vaidlustatud resolutsiooni punktis 68 selgelt esile toonud rahalised tagajärjed, mis niisugusel psühholoogilisel ahistamisel, nagu on kõne all käesolevas asjas, võib olla liidu organite ja institutsioonide nõuetekohasele toimimisele. Arvestades tõsiseid halduslikke kõrvalekaldeid, mis tuvastati, ei takistanud seega asjaolu, et OLAF leidis, et hageja käitumisel teatavate töötajate suhtes puudus finantsmõju, parlamendil sellele tähelepanu juhtida.
- 57 Eeltoodust tuleneb, et esimene etteheide ei võimalda tuvastada parlamendi õigusvastast tegevust.

Teine etteheide, et on rikutud süütuse presumptsiooni põhimõtet

- 58 Hageja väidab, et parlament rikkus süütuse presumptsiooni põhimõtet, kui ta identifitseeris hageja vaidlustatud resolutsioonis psühholoogilise ahistamise toimepanijana, kuigi ükski kohus ei ole teda nende asjaolude eest süüdi mõistnud. Vastuseks Üldkohtu võetud menetlust korraldavale meetmele märkis hageja sellega seoses, et vaidlustatud resolutsiooni vastuvõtmise ajal oli kriminaalmenetlus alles „kohtuliku eeluurimise“ staadiumis ning et Brüsseli tööinspektor-uuriija võib veel muu hulgas otsustada juhtumi menetlemise lõpetada.
- 59 Selles kontekstis peegeldaksid parlamendi avaldused arusaama, et hageja on süüdi, või vähemalt kutsuksid need avaldused avalikkust üles hageja tema süüd uskuma või isegi otsustaksid ette ära pädeva kohtu hinnangu faktidele.
- 60 Parlament vaidleb neile argumentidele vastu.
- 61 Kõigepealt tuleb meenutada, et Roomas 4. novembril 1950 allkirjastatud Euroopa inimõiguste ja põhivabaduste kaitse konventsiooni (edaspidi „EIÕK“) artikli 6 lõikes 2 ja Euroopa Liidu põhiõiguste harta (edaspidi „harta“) artikli 48 lõikes 1 sätestatud süütuse presumptsiooni põhimõtte järgimiseks on nõutav, et iga süüdistatavat peetakse süütuks seni, kuni tema süü ei ole seaduse kohaselt tõendatud (vt selle kohta 6. juuni 2019. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, T-399/17, ei avaldata, EU:T:2019:384, punkt 168 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 62 Esiteks ei ole see põhimõte üksnes menetlustagatis kriminaalõiguses, vaid selle ulatus on palju laiem ning see nõuab, et ükski ametiasutus ei väidaks, et teatud isik on süüdi õigusrikkumises seni, kuni kohus ei ole tema süüd tuvastanud (vt selle kohta 6. juuni 2019. aasta kohtuotsus Dalli vs. komisjon, T-399/17, ei avaldata, EU:T:2019:384, punkt 173 ja seal viidatud kohtupraktika). Nimelt võivad süütuse presumptsiooni põhimõtet rikkuda mitte üksnes kohtunik või kohus, vaid ka teised ametiasutused (vt 12. juuli 2012. aasta kohtuotsus komisjon vs. Nanopoulos, T-308/10 P, EU:T:2012:370, punkt 92 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 63 Teiseks ei saa EIÕK artikli 6 lõige 2 ja harta artikli 48 lõige 1 takistada ametiasutusi vastavalt EIÕK artiklile 10 ja harta artiklile 11, mis tagavad sõnavabaduse, teavitada avalikkust pooleliolevatest kriminaalmenetlustest, kuid nad peavad seda tegema diskreetselt ning ettevaatlikult, nagu seda nõuab süütuse presumptsiooni põhimõtte järgmine (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus Franchet ja Byk vs. komisjon, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 212 ja seal viidatud kohtupraktika).

- 64 Lisaks on otsustatud, et seni, kuni kohus ei ole süüdistatavat lõplikult süüdi mõistnud, peab parlamentaarne assamblee järgima süütuse presumptsiooni põhimõtet ning seega tegutsema diskreetselt ja ettevaatlikult, kui ta väljendab resolutsioonis oma seisukohta asjaolude kohta, mille suhtes on käimas kriminaalmenetlus (vt selle kohta EIK 18. veebruari 2016. aasta otsus *Rywin vs. Poola*, CE:ECHR:2016:0218JUD000609106, punktid 207 ja 208 ning seal viidatud kohtupraktika).
- 65 Käesolevas asjas on selge, et 29. aprillil 2021, mis on vaidlustatud resolutsiooni vastuvõtmise kuupäev, ei olnud ükski kohus tuvastanud, et hageja on süüdi nendes õigusrikkumistes, mida talle ette heidetakse. Sellel kuupäeval oli maksimaalselt käimas kriminaalmenetlus, mille olid 2020. aastal algatanud Belgia ametiasutused. Hageja märkis muide, ilma et parlament talle vastu vaidleks, et seda kriminaalmenetlust ei ole ikka veel lõpetatud ja et vaidlusaluste faktiliste asjaolude uurimiseks ei ole pöördutud ühegi asja sisuliselt arutava kohtu poole.
- 66 Samas tuleb tagasi lükata hageja argument, et süütuse presumptsiooni põhimõte keelab parlamendil pöörata tähelepanu OLAFi aruandele, milles teda nimetati psühholoogilise ahistamise toimepanijaks, ootamata ära kriminaalmenetluse tulemust.
- 67 Nimelt, mis puudutab pärast OLAFi juurdluse lõpetamist ametiasutuse tehtud avaldusi, siis on juba otsustatud, et süütuse presumptsiooni põhimõtte järgimisega ei ole vastuolus, kui selleks, et teavitada avalikkust võimalikult täpselt meetmetest, mis on võetud seoses võimalike kõrvalekallete või pettustega, juhib liidu institutsioon tasakaalustatult ja mõõdukalt ning sisuliselt faktidele tuginedes tähelepanu OLAFi aruande põhijäreldustele, mis puudutavad mõne institutsiooni liiget (vt selle kohta 6. juuni 2019. aasta kohtuotsus *Dalli vs. komisjon*, T-399/17, ei avaldata, EU:T:2019:384, punktid 175–178).
- 68 Seega pelk asjaolu, et parlament võimaldas vaidlustatud resolutsiooni punktides 66–70, 72, 75, 78, 79 ja 82, mida hageja kohtuistungil loetles, hageja identifitseerida psühholoogilise ahistamise toimepanijana, mis vastab OLAFi aruande põhijäreldusele, ei kujuta endast iseenesest süütuse presumptsiooni põhimõtte rikkumist.
- 69 Täpsemalt öeldes on selle põhimõtte rikkumise hindamisel oluline, milliseid sõnu on vaidlustatud resolutsioonis kasutatud.
- 70 Sellega seoses tuleb tõdeda, et hageja ei ole oma hagiavalduses – välja arvatud sissejuhatavas osas esitatud vaidlustatud resolutsiooni tsitaadid, mida ei ole kommenteeritud – selles resolutsioonis kindlaks teinud ühtegi punkti, mille sõnavalik rikuks tema arvates süütuse presumptsiooni põhimõtet. Lisaks piirdus ta repliigi etapis üksnes sellega, et viitas teatud väljavõtetele dokumentidest, mis on koostatud 2018. aastat, see tähendab vaidlusalusele aastale eelnevat aastat puudutava eelarve täitmisele heakskiidu andmise menetluse raames, mistõttu Üldkohus ei saa neid väljavõtteid käesoleva vaidluse raames kontrollida.
- 71 Vastuseks Üldkohtu küsimusele kohtuistungil kritiseeris hageja konkreetselt vaid eespool punktis 13 viidatud vaidlustatud resolutsiooni punkti 75, kuna seal on märgitud, et ta „leiti olevat“ süüdi ahistamises, kuigi selles osas ei ole tehtud ühtegi kohtuotsust.
- 72 Selles küsimuses tuleb märkida, et kui hagejat ei ole süüdi mõistetud, siis on mõiste „leiti olevat“ kasutamine tõepoolest ebatäpne. Parlament mõõnis muide kohtuistungil, et see sõnastus ei olnud „eriti õnnestunud“.

- 73 Süütuse presumptsiooni põhimõtte rikkumise olemasolu hindamisel on kohtupraktikas siiski rõhutatud, et on oluline arvesse võtta kõnealuste avalduste tegelikku sisu, mitte nende sõnastust, ning erilisi asjaolusid nende avalduste koostamisel (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta kohtuotsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 211 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 74 Käesoleval juhul võimaldavad käesoleva juhtumi erilised asjaolud mõista, et väljendi „leiti olevat“ kasutamine vaidlustatud resolutsiooni prantsuskeelses versioonis on mõeldud peegeldama OLAFi järeldust, mille kohaselt kujutab hageja käitumine kahe töötaja suhtes endast psühholoogilist ahistamist. Eeltoodust tuleneb aga, et selline kinnitus, mis piirdub OLAFi järelduste meelde tuletamisega, ei riku süütuse presumptsiooni.
- 75 Seda järeldust kinnitavad vaidlustatud resolutsiooni punkti 75 erinevad keeleversioonid, mis ei sisalda ühtegi viidet kohtuotsusele selle termini õiguslikus tähenduses, muu hulgas ingliskeelne (*was found responsible*), saksakeelne (*verantwortlich gemacht wurde*), hispaaniakeelne (*fue declarado responsable*) või hollandikeelne (*verantwoordelijk werd bevonden*) versioon. Nende avalduste tegelik mõte on seega rõhutada hageja vastutust psühholoogilise ahistamise eest, nagu see nähtub OLAFi aruandest, ilma et see otsustaks kuidagi ette ära tema võimaliku süü Belgia kohtutes toimivas kriminaalmenetluses.
- 76 Lisaks tuleb märkida, et vaidlustatud resolutsiooni punktis 83 tuletas parlament samuti meelde, et resolutsiooni vastuvõtmise ajal ei olnud saadud mingit täiendavat teavet kriminaalmenetluse kohta. Selline märgeline võimaldab vältida igasugust segadust küsimuses, kas hageja suhtes on tehtud „kohtuotsus“ või mitte.
- 77 Järelikult ei riku väljendi „leiti olevat“ kasutamine vaidlustatud resolutsiooni prantsuskeelse versiooni punktis 75 – kuigi see on ebasobiv ja asjakohatu – hageja süütuse presumptsiooni.
- 78 Arvestades, et hageja kritiseeris konkreetselt üksnes vaidlustatud resolutsiooni punkti 75, ei pea Üldkohus analüüsima ega uurima, kas selle resolutsiooni teised lõigud oleksid võinud tema süütuse presumptsiooni rikkuda.
- 79 Eeltoodust tuleneb, et teine etteheide ei võimalda tuvastada parlamendi õigusvastast tegevust.

Kolmas väide, et on rikutud OLAFi juurdluste konfidentsiaalsust

- 80 Esiteks heidab hageja OLAFi sisuliselt ette, et viimane avalikustas oma juurdlusaruande konfidentsiaalse sisu parlamendile eelarvekontrollikomisjoni 3. veebruari 2020. aasta koosolekul, mille järel eelarvekontrollikomisjon esitas EMSK-le heakskiidu andmise aruande projekti, viidates hagejale muu hulgas tema perekonnanimega. Vaidlustatud resolutsiooni vastuvõtmisel, mis põhineb sellel eelarvekontrollikomisjoni aruandel, on seega rikutud Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. septembri 2013. aasta määrust (EL, Euratom) nr 883/2013, mis käsitleb OLAFi juurdlusi ning millega tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrus (EÜ) nr 1073/1999 ja nõukogu määrus (Euratom) nr 1074/1999 (ELT 2013, L 248, lk 1).
- 81 Teiseks väidab hageja, et konfidentsiaalsuse põhimõtte, mis tuleneb määruse nr 883/2013 artiklist 10 ja artikli 12 lõikest 2, keelab parlamendil avaldada distsiplinaar- või kohtumenetluse raames kasutatud aruande sisu.
- 82 Parlament vaidleb neile argumentidele vastu.

- 83 Esiteks, osas, milles hageja heidab OLAFi ette, et see rikkus 3. veebruari 2020. aasta eelarvekontrollikomisjoni koosolekul oma konfidentsiaalsuskohustust, piisab, kui märkida, et selline argument on vastuvõetamatu, kuna sellega püütakse tuvastada selle ameti, mitte kostja tegevuse õigusvastasust. OLAF kuulub komisjoni juurde, kes ei ole aga käesoleva menetluse pool.
- 84 Teiseks, osas, milles hageja kritiseerib parlamendi käitumist, olgu meenutatud, et konfidentsiaalsuskohustus tuleneb süütuse presumptsiooni põhimõttest (vt selle kohta 8. juuli 2008. aasta otsus *Franchet ja Byk vs. komisjon*, T-48/05, EU:T:2008:257, punkt 213).
- 85 Eeltoodust tuleneb aga, et see põhimõte ei keela parlamendil avaliku sektori vahendite kasutamise kontrollimise ülesande raames viidata OLAFi aruande põhijäreldustele. Neid asjaolusid arvestades ei saa parlamendile ette heita, et ta eiras konfidentsiaalsust, mis on seotud OLAFi aruandega, millest ta oli määruse nr 883/2013 artikli 17 lõike 4 kohaselt teadlik, viidates vaidlustatud resolutsioonis selle aruande põhijäreldusele.
- 86 Eeltoodust tuleneb, et kolmas etteheide ei võimalda tuvastada parlamendi õigusvastast tegevust.

Neljas etteheide, et on rikutud õigust heale haldusele ja proportsionaalsuse põhimõtet

- 87 Hageja heidab parlamendile ette erapooletuse kohustuse rikkumist ja proportsionaalsuse põhimõtte rikkumist, kui ta identifitseeris EMSK-le saadetud dokumendis eelarve haldamise kohta ühe füüsilise isiku.
- 88 Parlament vaidleb neile argumentidele vastu.
- 89 Mis puudutab harta artiklis 41 ette nähtud õigust heale haldusele, siis tuleb meenutada, et see ei anna iseenesest isikutele õigusi, välja arvatud juhul, kui see väljendab konkreetseid õigusi, nagu isiku õigus sellele, et tema asju menetletakse erapooletult, õiglaselt ja mõistliku aja jooksul (4. oktoobri 2006. aasta kohtuotsus *Tillack vs. komisjon*, T-193/04, EU:T:2006:292, punkt 127). Erapooletuse nõue, mida parlament väidab olevat eiranud, hõlmab ühelt poolt subjektiivset erapooletust, mis tähendab, et asjasse puutuva institutsiooni ükski liige, kes juhtumiga tegeleb, ei tohi väljendada oma erapoolikust või isiklikke eelarvamusi, ning teiselt poolt objektiivset erapooletust, mis tähendab, et institutsioon peab pakkuma piisavaid tagatisi, et kõrvaldada selles suhtes kõik põhjendatud kahtlused (vt 11. juuli 2013. aasta kohtuotsus *Ziegler vs. komisjon*, C-439/11 P, EU:C:2013:513, punkt 155 ja seal viidatud kohtupraktika).
- 90 Käesoleval juhul piirdub hageja selleks, et tõendada, et parlament on rikkunud oma subjektiivse erapooletuse kohustust, väitega, et vaidlustatud resolutsioon sisaldab „teavet [tema] süü kohta väidetavate tegude põhjal, mis on esitatud OLAFi konfidentsiaalses aruandes“.
- 91 Siiski ei võimalda asjaolu, et vaidlustatud resolutsioonis on hageja identifitseeritud psühholoogilise ahistamise toimepanijana, mis on üks OLAFi aruande järeldustest, kuidagi tõendada, et mõni parlamendi liige oleks selles küsimuses väljendanud oma erapoolikust või isiklikke eelarvamusi.
- 92 Mis puudutab objektiivse erapooletuse kohustust, siis piirdub hageja väitega, et tema käitumisel ei olnud OLAFi sõnul mingit finantsmõju.
- 93 Selline argument ei võimalda aga kahelda parlamendi objektiivses erapooletuses.

- 94 Proportsionaalsuse põhimõtte väidetava rikkumise kohta märkis hageja vastuseks kohtuistungil esitatud Üldkohtu küsimusele, et selle kohta esitatud argumendid ei ole võrreldes esimese etteheite põhjendamiseks esitatud argumentidega iseseisvad.
- 95 Neil asjaoludel tuleb järeldada, et neljas etteheide ei võimalda tuvastada parlamendi õigusvastast tegevust.
- 96 Eeltoodut arvestades tuleb kahju hüvitamise nõue tervikuna rahuldamata jätta, ilma et oleks vaja analüüsida, kas liidu lepinguvälise vastutuse tekkimise kaks ülejäänud tingimust on täidetud. Samuti ei ole vaja teha otsust parlamendi taotluse kohta kõrvaldada kohtuasja toimikust 3. veebruari 2020. aasta eelarvekontrollikomisjoni koosoleku väidetav protokoll, kuna selles osas, milles sellele tuginetakse tõendamaks, et OLAFi tegevus on õigusvastane, ei ole see dokument käesolevas vaidluses asjakohane.

Kohtukulud

- 97 Kodukorra artikli 134 lõike 1 kohaselt on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud. Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, jäetakse kohtukulud vastavalt parlamendi nõuetele hageja kanda.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (kaheksas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. Jätta hagi rahuldamata.

2. Mõista kohtukulud välja KNilt.

van der Woude

Svenningsen

Mac Eochaidh

Pynnä

Laitenberger

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 30. novembril 2022 Luxembourgis.

Allkirjad